

SOS CAIZA

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afgiftekantoor:
8000 BRUGGE
Toelatingsnummer:
P209.039

Gran Kermesse

HERFSTCONCERT

Via Vocis

zondag 26/11

pag. 10

TEN GELEIDE

Beste lezer,

En dat er wat afgefeest werd de voorbije zomer! Zowel in België als in Bolivia was het 'kermesse' – voor één keer bezigen we quasi hetzelfde woord in het Spaans en het Nederlands. In Caiza hielden ze zelfs een 'gran kermesse', een enorm eetfestijn met als bedoeling voldoende geld in het laatje te brengen voor nieuwe uniformen voor de schoolband. Het gebeuren was meer dan geslaagd want er was eten te kort... – zo blijkt uit het verslag van padre Julian. De schoolgemeenschap vierde ook het dertigjarig bestaan van het jongensinternaat – netjes op zaterdag om geen kostbare lesuren te verliezen!

In België was de boerenmarkt in Nieuwmunster een voltrefter! Zoals u in het fotoverslag zal zien kwam er massaal veel volk opdagen op deze zonovergoten dag en vonden er heel wat bezoekers de weg naar één van de SOS Caiza kraampjes. Vooral de garnaalballetjes en -kroketten vielen erg in de smaak – dat heb ik persoonlijk en proefondervindelijk vastgesteld. De eerste productie voor de boerenmarkt markeert traditioneel de start van onze intussen beroemde garnaalkrokettenactie! (Helpende handen zijn overigens nog steeds welkom op 14 en 15 oktober.) Hou u dus vooral niet in en bestel onmiddellijk een aantal bakjes van deze overheerlijke geneugten uit de Noordzee, klaargemaakt volgens een oud Blankenbergers vissersrecept.

Maar het najaar biedt meer dan alleen garnaalkroketten. Naar even goede traditie organiseren we opnieuw een benefietconcert met als titel Magnificat, dit jaar op zondag 26 november in de kerk van Nieuwmunster. Alle informatie over het programma en hoe u aan tickets raakt vindt u verderop in dit nummer. Verwacht u aan een bijzonder en gevarieerd optreden.

In het vorige tijdschrift kondigden we een feestelijk samenzijn aan rond het 60 jarig vertrek van Lieve Claeys naar Bolivia. Na rijp beraad hebben we besloten om dit uit te stellen naar en te combineren met de maaltijd op zondag 28 januari 2024. Meer nieuws volgt in het decembernummer.

En dan geef ik nu het woord aan Lieve Claeys (haar dagboek)

Ik wens u veel leesplezier.

Ludwig Vanderbeke

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS.

Potosi 28 februari 1962

Waarschijnlijk interesseert het jullie iets meer te vernemen over Potosi en onze equipe hier. De stad telt 60.000 inwoners. Onze parochie telt ongeveer 12.000 inwoners. We zijn hier met drie Belgische priesters en vijf leken.

Potosi is een mijnwerkersstad bij uitstek. De bevolking van onze parochie behoort volledig tot de werkende klasse en is zeer arm, koude en honger wordt er hier geleden... en niet op geringe schaal. De mensen lopen er in lompen gehuld en niettegenstaande de koude hebben veel kinderen geen schoenen en lopen eenvoudig op blote voeten. Droog brood is de hoofdkost van het grootste deel. De huizen, donker en koud, bieden niets van gezelligheid zodat men praktisch mag zeggen dat ook het familieleven hier iets onbekend is. Doch ondanks al deze tekorten valt er bij die mensen iets te doen, ze zijn in de grond goed en verlangen ernaar vooruit te komen.

Zo hebben we hier ook verenigingen voor mannen vrouwen en jongeren. Bij de L.T.C.F. (onze K.A.V.) krijgen de vrouwen alfabetiseringscursussen, cursus over huishoudkunde. Op de parochie hebben we ook een bewaarklas met dertig kinderen van wie de moeder overdag in de mijn gaat werken. Ook de jongeren leren in een atelier kleren maken, ze krijgen ook huishoudkunde en hebben elk jaar een vakantiecamp. Volgende week trekken we er weer naartoe voor tien dagen op een dertigtal kilometer van Potosi. Er zijn zeventig deelnemers. Het hoofddoel van dergelijk kamp is wel degelijk vorming geven maar tevens de meisjes onttrekken aan de gevaren die carnaval hier voor hen betekent. Alle verenigingen hebben een coöperatief voor voedingswaren en kledingstukken opgericht.

Voor heel de stad hebben we ook een J.O.C minera voor de jonge mijnwerkers. In het kader daarvan brengen we drie maal per week een middagmaal naar negentig mijnwerkers van drie mijnen in de Cerro. Potosi wordt immers beheerst door de Cerro: een enig mooie berg waaruit vroeger een schat aan zilver werd opgedolven. Nu is het vooral tin. Er zijn ongeveer duizendvijfhonderd mijnen met tienduizend mijnwerkers. Het werk is hard en het loon zeer laag, velen blijven zessendertig uur binnen in de mijn zonder eten, enkel coca kauwend. Zeer veel vrouwen en kinderen werken buiten de mijn. Zij zoeken de mineralen en laden ze op. Zonder enige beschutting, zonder masker dalen de mijnwerkers in de mijn. Vrij spoedig worden ze aangetast door de mijnziekte die er de oorzaak van is dat de gemiddelde leeftijd van een mijnwerker slechts vijfendertig jaar bedraagt. Het cocagebruik is hier zeer verspreid, coca is een natuurlijk verdovingsmiddel, ze kauwen de blaadjes de hele dag. Dit geeft hen een gevoel van kracht en uithoudingsvermogen doch ondermijnt hen helemaal. De J.O.C. minera probeert het leven van de mijnwerkers wat menswaardiger te maken en meteen de syndicaten te bewegen om iets te doen voor de arbeiders in de mijn.

Hier ter plaatse hebben we ook een dispensarium waar Dia, onze dokteres, met zes verpleegsters werkzaam is. Elke dag komen niet minder dan tweehonderd baby's naar de consultatie, driemaal per week ontvangen tweehonderdvijftig baby's van nul tot drie jaar één liter melk. De moeder moet echter elke week naar de consultatie komen en tevens de zes cursussen voor kinderverzorging volgen die Dia geeft: elke week één, nimmer wordt

het opvoedend aspect uit het oog verloren.

In de vier scholen van onze parochie geven we godsdienstles. Elk jaar is er de voorbereiding van de eerste communie .

We bezoeken ook de campo. De huizen staan hier zeer verspreid, veelal moeten we een uur stappen nadat we met de jeep het einde van de berijdbare weg hebben bereikt om één huis te bereiken. Soms staan er drie of vier naast elkaar maar nooit meer dan vijf. Ontmoet men hier in Potosi veel ellende dan is die nog niet te vergelijken met die van de campo. De mensen leven er op 4500 meter hoogte en meer met hun lama's, schapen en een paar hennen. Wat taai gras is het enige wat hier groeit. Een groot deel van de mannen zijn mijnwerkers. De vrouwen en kinderen moeten voornamelijk de schapen hoeden, de onwetendheid is onbeschrijfelijk. De mensen zijn er nog echte natuurmensen, zeer gaaf en goed. Ik hou enorm veel van hen. De mensen spreken er alleen Quetchua, een indianentaal, die zeer sympathiek is maar zeer moeilijk.

In Potosi hebben we ook een syndicaat voor dienstmeiden met ongeveer driehonderd leden. Er is een avondcursus voor alfabetisering, een kinderkribbe voor de kinderen der meiden die werken, cursussen voor huishoudkunde om hen hier meer te bewamen, een restaurant die aan vijftientig meisjes werk verschaft. De mijn en dienstmeid zijn, dat zijn de enige bronnen van werk in Potosi.

Zo heb je min of meer een overzicht van ons werk hier.

Potosi 10 maart 1962

Ik zit hier nu in Arroyfilla op kamp voor tien dagen met onze jongerenbeweging. We zijn met negenenzestig en het gaat uitstekend.. Veel werk heb ik hier niet, ik dien vooral om mee te gaan als er te zwemmen valt want de padre is geruster als we met twee zijn die kunnen zwemmen voor het geval er iets moest gebeuren. Dan moet ik ook wat heen en weer rijden met de camionet om de meisjes weg te brengen of terug te halen. Tussendoor ben ik ook twee keer in Potosi terug geweest om naar de campo te gaan en er godsdienst te geven in de scholen

Potosi 2 april 1962

De koffers vanuit België die met Dia meegekomen zijn, zijn nog niet in Potosi geraakt. Ze zijn echter reeds in La Paz maar dat gaat hier allemaal op zijn Boliviaans en dat is heel traag. Ge moet u geen zorgen maken over mij, het gaat me uitstekend, mijn lever voel ik niet meer. Het is een feit dat er hier heel weinig vet is en dat zal mijn lever het meest nadeel gedaan hebben wat het eten betreft. We hebben hier nog nooit honger moeten lijden, er zijn altijd veel conserven en van alle soorten mee in de koffers die van België komen en dat is steeds een welkome afwisseling. Anders hebben we hier steeds voldoende vlees, brood, fruit en aardappelen. Dus ik geloof dat hiermee niemand moet doodgaan, vooral dat fruit en brood voor mij ideaal zijn...

Het is uitzonderlijk hoeveel het regent dit jaar meer dan het dubbel van vorig jaar. Verleden jaar deze tijd hadden we reeds in drie weken geen druppel meer gezien en nu regent het alle dagen nog. Ondertussen zijn al de gazetten en weekbladen toegekomen . Het duurt altijd zodanig lang dat ik soms denk nu zijn ze verloren maar altijd komen ze terecht. Verleden week kreeg ik een brief geschreven op 21 augustus van vorig jaar. Dat is nu wel eens

lang op weg zijn hé. Dus doen de dagbladen en tijdschriften het goed hé. Het geeft me niet dat ik die altijd zo laat krijg want de tijd telt hier toch niet en ik ben zo blij dat ik af en toe wat nieuwsjes uit België kan lezen.

Ge moet ook niet bang zijn dat mij iets gaat overkomen want ik slaap niet meer in de eetplaats. De dieven zijn niet meer teruggekeerd en Padre Pablo heeft al de vensters doen versterken met een tweede tralies , ook heeft hij hangsloten laten hangen aan de motorkap van de jeep en heeft hij alles van de vensterbanken genomen en mij toen weer naar boven naar mijn kamer gejaagd. Er is ook niet veel meer te stelen, we missen wel onze radio.

Ik heb het heel druk en heb soms geen tijd om te schrijven. Ik geef godsdienst aan de catechisten en bereid met hen hun lessen voor die ze in de scholen moeten geven. Daarnaast geef ik ook godsdienst in verschillende scholen. De woensdag ga ik mee naar de campo. 's Avonds geef ik alfabetiseringscursussen. De zaterdag geef ik film in de kerk van San Cristobal. De zondag gebruik ik om al mijn lessen voor te bereiden.

Ik heb verleden week Indianen gezien met vlechten in de omgeving van Sucre. Daar wonen Indiaanse mannen die hun haar laten groeien en in vlechten dragen... 't is maar een beetje komiek!!!! Onze kat Mijski die minstens vijf jaar oud is (ze is de meesteres van het huis zeggen we altijd) heeft weerom een kleintje, ze is dat komen deponeren in een doos naast mijn kamer. Gelukkig dat ik ze die dag juist uit mijn kamer gejaagd had want regelmatig doet ze een dutje in mijn kamer als ze de deur open vindt. Het zal voorzeker wel het laatste kleintje zijn dat we van haar krijgen want ze is echt oud en versleten. Het is een heel mooi kleintje: zwart en wit, we gaan het houden! We hebben hier een echte dierentuin: een hond, twee katten, een tiental hennen die altijd vergeten te leggen en vier konijnen.

Lieve. ▼

COVERSTORY

NIEUWS UIT CAIZA_

Internado Padre Santiago Mestrio

In 1993 werd het huidige internaat voor jongens op 21 juni plechtig geopend.

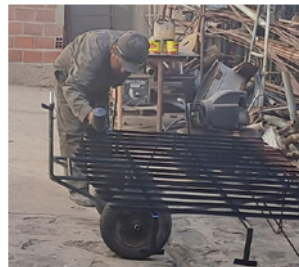
Dat vieren we ieder jaar opnieuw. We hebben dat dit jaar wat vroeger gedaan, namelijk op zaterdag 10 juni. We verkozen een weekend om zo geen lesuren te moeten verliezen.

We bereiden voor alle internen "una sopa de mondongo" verrijkt met wat varkensvlees (dieren van eigen kweek) en groenten van de lokale markt. N.v.d.r.: Sopa de mondongo wordt bereid met stukjes pens die langzaam gekookt

worden met verschillende groenten zoals paprika, uien, wortelen, kool, selderij, koriander, knoflook en allerlei soorten wortelgroenten naargelang de beschikbaarheid. Tijdens de viering ging onze speciale aandacht niet alleen naar de oprichters van het educatief werk in Caiza D Padre Santiago Mestrio en Srta. Lia Claeys maar ook naar alle anderen die ons werk hebben gesteund en nog blijven steunen.

Trailies

In het laatste weekend van juli worden de laatste trailies geplaatst voor de ramen van het college. In een volgende fase worden er ook geplaatst voor de ramen van de magazijnen. Zo zullen we beter beschermd zijn tegen inbraak. (zie vorig nummer van ons tijdschrift).

Robotica-wedstrijd

Op 28 juli vond in Potosí de robotica-wedstrijd plaats op departementaal niveau. Ons college Pablo VI nam met verschillende groepen (telkens één leerkracht en drie studenten) deel. Tot onze grote verrassing veroverden ze de eerste en tweede plaats. Dat betekent dat ze op 2 en 3 september in La Paz mogen deelnemen aan de landelijke wedstrijd. De nationale winnaar mag dan op kosten van de Boliviaanse overheid deelnemen aan de internationale confrontatie die dit jaar plaats vindt in Singapore. We zien wel hoe het afloopt.

Op 31 juli hebben we een korte plechtigheid georganiseerd om onze winnende studenten en leerkrachten te feliciteren. Van AGETIC (Agencia de Gobierno Electrónico y Tecnología de Información y Comunicación), de inrichter van deze robotica-wedstrijd, ontvingen we een mooie foto van de winnende ploeg.

Gran Kermesse

Reeds in het begin van dit jaar hadden we voorzien het uniform van de "banda de guerra" van het College Pablo VI (een muziekgroep bestaande uit blaasinstrumenten en percussie die oorspronkelijk militaire marsmuziek speelde) te vernieuwen. In totaal zijn er een 100 uniformen nodig, 60 nieuwe en 40 gerepareerde oude. Om dit te kunnen financieren besloten we samen met de ouders een "kermés (N.v.d.r.: Spaans woord overgenomen uit het middeleeuwse Nederlands) te organiseren. Velen hebben de handen uit de mouwen gestoken om er een echte smulpartij van te maken. Het werd een overdonderend succes. De opkomst was zo groot dat we niet voldoende eten hadden. (N.v.d.r.: Zo zie je maar hoe zij het positief bekijken. Een tekort zou bij ons een ramp zijn, in Bolivia ziet men het als een bewijs van succes.)

De collegetuin (la huerta)

De walipinas (half ingegraven serres) leveren nog altijd veel groenten op. Het is nu wel volop winter maar toch hebben we een rijke oogst aan snijbieten. In de walipinas groeien ze tot 1 meter hoog. De inwoners van Caiza zijn er verzet op en willen alles opkopen. Dit is echter niet mogelijk daar we veel groenten nodig hebben voor de jongeren in de internaten. □

NIEUWS VAN BIJ ONS_

Boerenmarkt Nieuwmunster editie 2023

Op 19 augustus was het weer zo ver. Ons anders stil en rustig dorp werd overrompeld door een massa volk! Het heerlijke weer zat daar natuurlijk ook voor iets tussen!

Dit jaar stonden onze drie kraampjes wat meer buiten de drukte van het kerkplein, maar met ons klein terrasje lokte dit toch wel aardig wat bezoekers! We hadden ter voorbereiding heel wat bokaaltjes advocaat, ingelegde rode biet en garnalensoep gemaakt. Ook onze garnaalkroketteren en garnaalbolletjes mochten niet ontbreken. Dit was dit jaar niet zo vanzelfsprekend! Vorig jaar waren we fier dat de garnaal verkozen was tot vis van het jaar, dat was wat extra reclame voor ons product! Dit jaar zat het niet zo mee, de garnaal had blijkbaar besloten dat het welletjes was en besloot de visnetten te mijden! Met veel moeite geraakten we dan toch aan de nodige kilo's garnalen om 102 kroketteren en 246 garnaalbolletjes te maken. En op een tiental kroketteren na werd alles verkocht. Dit bracht toch weer een mooie winst op van € 1077!

Ook dit najaar steken we opnieuw de handen uit de mouwen om kilo's verse garnalen te pellen en te verwerken tot overheerlijke, met de hand geroelde garnaalkroketteren. Wil jij ook graag genieten van deze lekkernij?

> Lees dan zeker verder.

Hoe gaat het in zijn werk?

De kroketteren worden **per 4** verkocht. De prijs bedraagt **€15**.

Je kan ze **bestellen per mail: garnaalkroketteren@gmail.com**

of telefonisch:

bij Mark & Mieke (**050 41 72 25**) of bij Georges & Lieve (**050 31 94 93**).

Je stort het bedrag op rekening **BE57 4727 0698 0135** van SOS CAIZA

mét vermelding van het aantal pakketten. Je bestelling is geldig na betaling.

Meehelpen?

We zoeken trouwens nog pellers (m/v) op zaterdag 14 oktober en/of rollers (v/m) op zondag 15 oktober, telkens van 9u30 tot ongeveer 11u30 in de Zuidlaan **Als je aan één van deze activiteiten kan deelnemen dan zou dit super zijn. Je kan een seintje geven via mail aan: mieke.marrannes@telenet.be of via tel. 0494 78 62 82.**

HERFSTCONCERT te Nieuwmunster Zondag 26 november 2023 om 11 uur St.-Bartholomeuskerk

Traditiegetrouw staat het ensemble 'Via Vocis' uit Berchem opnieuw paraat met een verrassend herfstconcert. Wie de vorige concerten bijwoonde weet dat dit ensemble, onder leiding van Thomas Lucas Vanlede, staat voor kwaliteit en verfijning.

In de aanloop naar Kerstmis is 'MAGNIFICAT' het overkoepelende en meest voor de hand liggende thema waarbij Maria in de spotlights staat. Zoals altijd wordt een uitgelezen keuze van vooral oude muziek gebracht met af en toe een uitstap naar de 20ste eeuw.

Op het programma staan werken van Adriaan Willaert, Pierre De la Rue, Deodat de Séverac, Thomas Luis de Victoria en J.P. Sweelinck.

Al dat moois wordt in een mooi aan elkaar hangend geheel gegoten dat het hart op een koude en natte herfstochtend verwarmt.

Vintage VIA VOCIS !!!

Niet te missen dus.

Op het orgel: Helmut De Backer
Na het concert drinken we een glas op de vriendschap !

De opbrengst van dit concert gaat opnieuw naar het ontwikkelingsproject SOS – CAIZA, het levenswerk van Lieve Claeyns, Padre Santiago Maistriau en Irène Vanhaeverbeke. Vooral voor het collegio Pablo Sexto, de lagere school en de internaten is er een grote nood aan nieuwe fondsen om de verschillende projecten verder te kunnen ondersteunen en nieuwe initiatieven te ontwikkelen. Meer info vind je op www.soscaiza.be.

Praktisch:

Herfstconcert 'Magnificat'
26 november 2023 om 11 uur
St.-Bartholomeuskerk
te Nieuwmunster

Kaarten: aan 15 euro via overschrijving op BE60 7380 3768 9370 van het Sint-Bartholomeus Zangkoor met vermelding

"Herfstconcert + aantal pers."

Of via Mark Makelberge:
mark.makelberge@telenet.be
0471 26 69 26.

FINANCIËS _

Onze ontvangsten

APRIL 2022

Adoptie	291,07 euro
Studiebeurzen	300 euro
Gewone giften VI.	858,79 euro
Gewone giften Wal.	1593,40 euro
TOTAAL	3043,26 euro

MEI 2022

Adoptie	340,65 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	588,79 euro
Gewone giften Wal.	371,40 euro
TOTAAL	1500,84 euro

JUNI 2022

Adoptie	291,07 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	638,79 euro
Gewone giften Wal.	308,40 euro
TOTAAL	1438,26 euro

Mogen wij vragen om elke adreswijziging zo snel mogelijk te melden?
Zo kunnen wij de (fiscale) administratie netjes bijhouden. Hartelijk dank!

Rijksregisternummer vereist door het ministerie van Financiën voor belastingcertificaten

Om problemen met de identificatie van de schenkers te voorkomen vraagt het ministerie dat het nationale nummer - het nummer op de achterkant van uw identiteitskaart - ook wordt meegedeeld in het dossier dat wij jaarlijks opsturen voor de belastingcertificaten.

Kunt u ons dit bij uw volgende betaling of via info@soscaiza.be meedelen?
Hartelijk dank.

Vier je een speciale verjaardag of jubileum?

Deel deze vreugdevolle momenten
met de kinderen van Caïza!

**Stel je familie en vrienden
een gift aan SOS Caïza voor.**

Een storting op rekeningnummer

BE 57 4727 0698 0135

Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke

Tel. 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest.

Wil je dit tijdschrift via mail ontvangen?

Dat kan!

Graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

Bezoek zeker ook eens de website voor de meest recente informatie

www.soscaïza.be

SOS Caïza vzw.

Rekeningnummer: IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Verantwoordelijk uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, B-8377 Zuienkerke